

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

Vol. II—No. 2-3

FEBRUARY-MARCH, 1930

“Я дорога й правда, й життя.” — Іоан. 14:6.

EVANGELICAL HERALD
Ukrainian and Russian Baptist Magazine
387 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

EVANGELICAL HERALD

Published by the Ukrainian and Russian Baptist
Convention of Western Canada.

This is the Ukrainian paper in North America to carry
the Gospel message to more than half a million people on
the American continent.

Our desire is to deliver the true Gospel message to
every Ukrainian home in their native tongue.

The publishing of this monthly depends on free will
gifts of all believers in Jesus Christ. Every believer is a
debtor to the unsaved ones, and still more to those who
have never heard the Gospel of saving Grace.

Will you join in this great effort and pay your debt
that you owe to the New Canadians?

Kindly write to the editor:

Rev. Ivan Kmets, — 387 Boyd Ave., — Winnipeg, Man...

„ЄВ. ВІСНИК” друкується раз що-два місяці.

Всі матеріали до друку
проситься посылати в
адресу редактора „Є. В.”:

Rev. I. A. Kmets,
387 Boyd Ave.,
Winnipeg, Man.

Грошові висилки на „Є.
В.” проситься слати в а-
дресу касира журналу:

Mr. P. Skraba,
389 Selkirk Ave.
Winnipeg, Man.

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

ОРГАН РУСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО СОЮЗА ЗАХ. КАНАДИ.

Число 2—3

Лютій — Березень, 1930.

Рік II.

Настане Ніч Колись...

Одкр. 21, 1.

Настане ніч колись, остання ніч настане...
Журба й смертельний жах поллеться по землі,
І місяць згасне, і сонце не повстане,
І зникнуть зорі всі, великі і малі...

І затремтить земля, і в небесах крівава
Ознака з'явиться, як Божий гнів страшна,
Засяє в вишині Христова вічна Слава
І заплачутуть голосно всі роди й племена...

І Сина Божого побачать в хмарах люди,
Всіх ангелів Його і силу без кінця;
Гук сурмів прогрімить і мертвих всіх розбуде
Одних для мук страшних, а других для вінця;

Тоді побачимо і небо й землю нову,
З небес зійде до нас новий Єрусалим;
Над річкою життя ми поведем розмову
Про те, як шлях земний проходили ми з Ним,

З Христом Спасителем... і наші слізози тихо
Господь наш обітрے з заплаканих очей;
І все старе мине: і смерть, і сум, і лихо,
І обійме Господь нас ласкою своєю...

Левко Жабко-Потапович.

НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ

ВІД ПРЕЗИДЕНТА ВСЕСВІТНЬОГО СОЮЗУ БАПТИСТІВ.

Всім членам і приятелям В. Союзу Баптистів — привіт.

В цьому Новорічному листі до християн баптистів по всьому світу я хочу висловити в Вашому імені сердечну подяку Господеві за великі благословіння, що ми мали в минулому році. „Господь створив величне і тому радіємо...” Але ця Його любов є запорука нових благословінь у наступному році.

В 1930 році Всесвітній Баптиський Союз, зорганізований у липні 1905 року, переступить перше 25-річчя своєї історії.

Ми покладаємо надію, що цей случай знайде спеціальне визнання поміж церквами, конференціями і союзами. Закінчення цього 25 р. було дуже знаменне. Створилася всесвітня свідомість нашого союзу, а то має велике значення. Через його поміч і симпатію свіжа бадьорість і надія прийшла до менших груп, що борються за Христову істину, ідучи тернистими шляхами мучениства. Др. Решбрюк, невтомний і відданий генеральний секретар, поширив богато більше цілі Союзу. В даний час клич є до всіх віруючих не переставати молитись за наше братство у С.Р.С.Р., що переходить скорбний путь. Ми посилаємо їм наше сердечне запевнення в нашій глибокій симпатії і молитвах.

1930 рік відзначає ювілей всесвітнього значення для Християнської Церкви, — 1900 річниця дня П'ятдесятниці. Приготовлення робляться у всякій церкві, аби відзначити цей случай. Будемо молитись аби свіже злиття Духа Св. відбулось всюди на дітей Божих. Хрещення Божеською силою є наша нужда. Ми користаємо в дусі єдності. Наша проповідь ясно опреділюється вістю про Христа, нашого Спасителя і Бога. Лише силою Св. Духа наші слова і діла можуть робити вплив на людей. „Получите силу, коли Дух Св. зійде на вас”...

Я радий оголосити, що в осені 1930 року я маю надію, в супроводі Др. Рашбраука і інших провідників Союзу, одвідати різні місцевості у Європі і мати там районні конференції в визначених центрах. Ми сердечно просимо ваших мо-

литов, щоби ті конференції принесли ободрення, натхнення і благословіння балтиським союзам в Європі, що завжди все більшають.

Я просив би молитись про Латино-Американську Конференцію в Ріо-де-Жанейро, що відбудеться в червні ц. року і на який генер. секретар представить Союз.

Ні один член нашого братства не може сумніватися як ясно і прямо наші принципи відповідають потребам сучасного світу. Золоті можливості чекають нас. Будемо проповідувати і жити Христом розпятим, будемо нести Євангеліє далі. Люде нуждаються в Христі. Будемо ждати Бога з вірою в молитві.

Будьмо учасниками духа Його хреста. Будемо надіятися на Нього, Кому все можливо.

„Дана мені всяка сила на небі і на землі, і, ось, Я з вами по віки вік”.

Джон МекНілл.

Торонто, Канада, 1929.

ХРИСТОС ЛЮБИТЬ ТЕБЕ.

Я не вірю, щоби Бог хотів вигнати моїх дітей із неба, або щоб сатана зробив із моого сина п'яницю, злодія, картографа або блудника. Коли є щось недобре в мені, що мішає благословенню, то нехай я найду те і зараз же виправлю. Нехай не промине день без зусилля з вашого боку, щоб придбати вашого сина або доночку для Царства Божого.

Вони можуть бути віддалені від вас на тисячу миль, десь в чужому краю, але Бог в силі досягти їх. І я вірю, що Христос сьогодні сидить на Своєму престолі і говорить: „Приведіть його до Мене”. Молітися-ж Богу! — Спаси, Господи, сина моого сьогодні, спаси доночку мою, спаси моїх дітей. Бог змилюється. Господь пожалів того батька, що про нього згадується в Євангелії. Його серце було зворушене людським стражданням.

Тепер друга картина. Я бачив Його з учениками; велика сила народу ішла за ним. Це було, коли чутка про Нього розійшлась по всій Юдеї. Одного разу Він підходив до міста Наіну. І ось, коли Він підходив до воріт того міста,

багато народу виходило звідти. То був похорон. Його ученики відступили, щоб пропустити ту процесію. Серце Господа було зворушене людським горем, Він не міг дивитися без жалю на бідну вдову, що проводила свого сина в могилу. Христос все зінав про цю вдову. Може Він зінав скільки боротьби і труда вона зазнала, поки виховала того сина. Він зінав, що вона нічого не жалкувала, аби його краще виховати. Через кілька минут вона повернеться у свій домик бездітною, тому що світ життя погас. Її домик потеряв радість. Я уявляю собі як Христос пильно дивився на її сина. І уявляю собі слізози, що виступили в Його очах. Він бачив смерть кругом себе! Він один мав силу воскрешати мертвих. І коли бідна вдова порівнялася з Ним, Він велів спинитись тим, що несли мари, а хлопцеві повелів встати. „Юначе тобі кажу, встань!”

Яка радість була в материнському серці! Він спинив похоронну процесію.

Ісус животворящий.

Богато літ тому назад, коли я був молодим чоловіком, я жив влітку в Чикаго і коли пастор одіздив на вакації, він мені доручував відправляти похорони. Одного разу мене покликали служити на похоронах. Там мусіли бути присутніми богаті купці, байдужні до віри. Я сказав собі: „От і гарний для мене случай, я скажу їм християнську проповідь”. Я став шукати, чи не найду я яку небудь надгробну проповідь Христа, і я найшов, що Він кожного разу порушував похорони, на яких був присутнім.

Мертві не могли лишатись мертвими, де Він був. І коли той юноша, син Найської вдови, почув Його голос, він ожив.

Похоронам був кінець.

Що таке викликало жаль отця до свого блудного сина? Написано в Євангелії — він пожалів його. Той жаль викликала нужда блудного сина.

І коли ти є бідна душа, стомлена гріхом, дай мені сказати тобі, що в цій притці цей батько блудного сина представляє вашого і моого Бога. Він виявить свій жаль, коли ви звернетесь до Нього.

Був у моєму життю один случай, котрий научив мене.

співчувати бідним і нігде не найшов я кращого урока, як тоді. В моїй недільній школі було коло 2000 дітей і майже всі вони були без всякої церковної опіки. Коли я повернувся одного разу до дому, моя жінка сповістила мене, що одна з моїх учениць утопилася і тіла її не найшли. Я взяв з собою 4½ л. дівчинку і пішов одвідати ту родину. Коли я прийшов туди, я узув, що якись робочі найшли її тіло і принесли до дому. Бідна мати сиділа коло тіла своєї доньки в вели-
кій печалі. Це було її перше дитя. Вона розказала мені про свої обставини, поки її чоловік сидів п'яний у кутку. Вона сказала:

— Ось, бачите, який мій чоловік! Я працювала, я утримувала дитя і його. Він уже п'ять літ нічим не помагав нам. Тепер у мене немає грошей навіть на труну. Прошу вас, помогіть нам”.

Я приобіцяв усе влаштувати для похорону і взявши свою дівчинку пішов до дому. Коли я вийшов на вулицю, то моя 4-літня дівчинка сказала:

— „Тату, коли-б ми були дуже бідні, і коли-б наша мама мусіла заробляти на хліб, а я пішла-б на ріку в Чикаго і за-
бажала-б дістати палку із води, і коли-б я утопилася, як би
ти себе почував?”

Я не можу вам висловити, як я почував себе тоді на сер-
дечку. Я взяв її на руки і сказав: „Ема, ти мое одиноке дитя і я
лумаю, що я-б умер”...

Ї вона сказала: „Тобі було-б тяжко?” Дівчинці було соп-
ромно за такого батька. Я-ж мовчав. Я просив Бога дати
мені ніжне серце, так що, коли-б я кого побачив в біді, то
щоб я показав йому співчуття. Тоді я знову повернувся до
тієї родини і прочитав їм 14 г. Іоана і утішив бідну матір.

На другий день ми посадили п'яного чоловіка, матір і
тробик маленької Юлі в карету і я поїхав з ними. Я утішав
матір, скільки міг. Тоді я міг плакати з нею.

О, грішнику! Нехай Бог приторкеться до тебе Своєю
руковою! Може люде робили тобі не добре, може християне
ставились до тебе не по правді, але я доручаю тебе Христові,
щоб Він поклав Свою милостиву руку на тебе.

Хіба-ж ти не нуждаєшся в Христовій любові і милості?

КЛЮЧ ЗНАННЯ ЦАРСТВА БОЖОГО.

11.

Хто є посередником між Богом і людьми?

Декотрі церкви визнають багатьох посередників, як наприклад: священик, святі, мати Ісусова і т. і. Але слово Боже вчить нас і перші християни передають нам це, що є лише один Посередник між Богом і людьми, Ісус Христос, Котрого Сам Бог поставив за Посередника, а люди повидумували других, щоб з цього зробити монополь.

„Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили; а коли хто згрішить, Заступника маємо перед Богом Отцем, Ісуса Христа праведника. (І. Йоан 2:1.). Хто ж це, що осуджує? Та-ж Христос умер, ба й воскрес; Він поправиці в Отця; Він застувається за нас. (Рим. 8:34).

Один бо Бог і один Посередник між Богом і людьми, Бого-чоловік Ісус Христос. (І. Тим. 2:5, І. Кор. Євр. 8:6, 9:15, 12:24). Отже хто вірить в других посередників, поза Христом Ісусом, той понижает Сина Божого і нехтує Його найбільший чин, для котрого назначив Його Отець і так відкидає Спасителя і Його слово. (Єрем. 8:9, Йоан. 12:48), що є великим гріхом. А тому люде це роблять, що більше слухають людей, ніж Бога самого і Його слова.

12.

Чи може чоловік прощати людям їх гріхи?

Чоловік чоловікові може прощати гріх тоді, коли один перед другим згрішили, або оскорбили чим-небудь. В такому разі вони є зобовязані прощати собі взаємно. „І прости нам довги наші, як ми прощаємо довжникам нашим” (Мат. 6:12). „І розгнівавшись пан його і передав його мучителям, аж поки не віддасть увесь довг йому. Так і Отець Мій небесний робитиме вам, як не прощатимете кожен братові своєму від сердечь ваших провин їх”. (Мат. 18:24 — 35). „Бувайте один до одного добрі, милосердні, прощаючи один одному, яко-ж і Бог у Христі простив вам”. (Ефес. 4:32).

Згрішивши лише перед чоловіком, мусиш шукати прощення в того самого чоловіка, котрого ми оскорбили, в який небудь спосіб, бо без сего і Бог не прощає (Мат. 6:15).

Гріхи загальні лиш Бог Ісус Христос може нам простити. Причта Блудного Сина є великим приміром для кожного грішника. Блудний Син прийшов до Отця, а не до адвоката, Він знов свого Отця найлучше. Батько був би не простив, наколи би хтось інший був прийшов і просив за него.. Бажанням Отця було, щоби той самий син прийшов, котрий відійшов. Той самий, що покинув батька і його дім, той самий, що повернувся лицем і серцем в покаянню, бо інакше він знов коли небудь захотів би оставити дім вітцівський, але практика правдивого покаяння не дозволить йому цого зробити.

„Бачивши Ісус віру їх, сказав до розслабленого: „Сину, справляється тобі гріхи твої”. (Марк. 2:5). Отже, щоб ви знали, що Син чоловічий має властивість прощати на землі гріхи (Марк. 2:10).

Люде Божі сповідались лиш перед Богом в своїх загальних гріях Сповідь Давида: „Задля імені Твого, Господи, прости вину мою, бо вона велика перед Тобою”. (Пс. 25:11). „Перед Тобою одним я согрішив і вчинив зло і признаюсь в гріяхах моїх”. (Пс. 51:4). Я виявив гріх мій перед тобою і непокрив несправедливості мої. Я сказав, признаюсь перед Господом в поступах моїх, а Ти прости несправедливості і гріха моого” (Пс. 32:5). „Коли визнаєм гріхи наші, то вірний і праведний щоб прости нам гріхи і очистив нас від всякої неправди” (І. Йоан. 1:9).

„Визнавайте один одному гріхи ваші і моліться один за одного, щоб сцілиться вам. Много бо може молитва праведного ревна” (Яков. 5:16). Не визнавайте гріхи всі одному, а один другому, і моліться один за одного, а не лише один за всіх, бо тоді він лиш один буде вміти молитись, а іночки не будуть вміти молитись і будуть змушені наймати молебені і тоді з молитви і прощення гріхів робить монополь, що є противним Богові. В повищі наведених віршиках Слова Божого криється велика і глубока правда, яку тільки праведний християнин, той що приняв Духа Божого вповні розуміє і користає богато духовно.

13.

Чи Ісус Христос дав власті Апостолам прощати гріхи, а коли дав, то яку?

Чи таку власті, яку приписують собі священики декотрих церков?

І сказав їм Христос: „Прийміть Духа Св. Кому відпустите гріхи, відпустяться їм, кому задержите, задержуться” (Йоан. 20:22—23).

Дух Святий мав бути в парі ще там, а не самий розум і хотіння людське. Дух Св. мав їх научати, як уживати тої власті, і кому прощати, а кому задержати. У всему Дух Св. мав бути першим. А Дух Св. не дається чоловікові в такий спосіб, як престол або корона царські. Чоловік нині може посідати Духа Святого, а завтра ні. Дух Святий пробуває в чоловіці, коли чоловік в повні віддається його волі, коли самолюбіє і egoїзм оставить чоловіка, і так він готовийчинити все ійти всюди, як Дух Св. велить. Дух Св. не може пебувати в чоловіці, коли він повний гріхів і де похоть тілесна бланує над ним, і де думки гріховні на щоденнім порядку, — злоба, ненависть, зависть, гордість, зарозумілість і т. и.

Коли чоловік віддається п'янству, куренню, бенкетам, картографістству, непорядним словам і нечесним поступкам, та-кому Дух Св. противиться і ненавидить, і оставляє чоловіка. А багато таких є, що ніколи ще не приняли Духа Св. і не знають, що таке Він, а про те хваляться голим авторитетом, що вони мають право прощати гріхи, бо на них церква положила ту власті, а про Духа Св. і про Христа то нема і мови. Дух Св. є Особою. Чоловік може його заступити. (Ефес. 4:30); спротивити (Діян. 7:51), спокушатись (Діян. 5:9). Не можна Його отримати як якийсь авторитет, але чоловік мусить стати інструментом в Його руках (Діян. 8:18—22).

А скілько є нині тих, котрі приписують собі ту реальну власті і не знають навіть, що таке Дух Святий. А проте, гордо показують пальцем на себе: „Я маю власті простити і маю власті задержати”.

Ось як Дух Св. уживав перших учеників.

Дух Св. післав їх в самій перед прощати гріхи в Єрусалим.

лим (Лук. 24:47); Вони так зробили, як Дух Св. звелів ім і там простили більше, як тром тисячам людей (Діян. 2:37—47). Ставши Петро з одинадцятьма, зняв голос свій і промовив до них: „Люде юдейські і всі жителі єрусалимські, нехай відомо вам буде і вислухайте слово мое. Твердо-ж нехай знає ввесь дім Ізраїлів, що Господом і Христом зробив Його Бог, сього Ісуса, Котрого ви розпяли. Почувши-ж це, полякались серцем і казали до Петра та до інших Апостолів: „Що-ж робити нам, мужі і брати”? Петро каже до них: „По-кайтесь і нехай охреститься кожен з вас в ім'я Ісуса Христа і приймете дар Св. Духа”. І іншими многими словами свідкував і напоминав говорячи: „Спасайте себе з того розворотного кодла”. Хто-ж залюбки приняв слово його, охрестились і пристало того дня душ тисяч зо три. Пробували-ж у науці апостольській і в общенні і в ламанню хліба і в молитвах” (Діян. 2:36—48).

Під впливом Духа Св. Петро пояснив людям Христа і погіг ім зрозуміти Духа Св., тоді Єрусалимці зістали перекопані у своїх гріхах і питали, як ім позбутись тих гріхів. Петро дає ім раду. Покайтесь, то є, залишіть злі діла і приверніться до Бога і віруйте в ім'я Ісуса Христа Сина Божого, і охрестіться в ім'я Ісуса Христа, то гріхи ваші відпустяться і отимете дар Св. Духа, як завдаток Нового Завіта між вами і Богом.

Тут ми бачимо, що Петро відкрив Єрусалимцям значінні віри до Спасення. Дух Св. успосаблював їх знати, хто був нраведно покаяний, тих вони хрестили і приймали в церкву як спасених і прощеніх, і признавали їх прощеніми на підставі їх віри в покаянню та нових ділах після покаяння. Так апостоли уживали ту властивану ім в Дусі Св., а не так як священики теперішні. Приходить чоловік до сповіди, таким яким він є, без розкаяння, без чувства покаяння, а ради звичаю, і тут йому зараз д'ається: „Прощаю і розрішаю раба Божого”, але не на покаяння, але на дальше роблення беззаконня і гріхів, і продовження грішної роботи проти своїх близьких і Бога. Сповідь теперішніх священиків виядає більше на заробковий податок, як на що інше.

Заплати за минуле і візьми позволення на будуче.

Ушну сповідь завів папа римський Інокентій III. на соборі в році 1215. Ціль ушної сповіді було шпигунство, котрим вони витягали з людей всі тайни, тому що движення євангельське почало підривати довіру в римську церкву.

Ні Христос, ані апостоли нікого на ухо не сповідали, ані перші християне того не знали, отже це . сфабрикована клером гнудечка для непросвіченого народу.

(Далі буде.)

П. Кіндрат.

„РУСАЛІСТИ“, АБО „ДОСЛІДНИКИ БІБЛІ“.

(Докінчення.)

Многі народи були збаламучені, деякі налякавшись матеріально пострадали, а всі що звались „Дослідниками Біблії“, стали духовними каліками. Счинили великий галас: Христос уже присутній! Міліони тепер жуючих уже не пімрутуть! Свої видання (журнали) датували не від року Рождества Христа, а від Його приходу в 1874 році, бо-ж почався вік присутності, тому й називали „Вартову Башту“ „Вістник Присутності Христа“.

Але часи минали, пророцтва не сповнялися, цей світ на ділі оставався повний гріха, ба, навіть гіршав, помимо того, що це вже звалось у них „царство Христа“, а Христа, як царя ні одна країна не признала, на ділі остаючись у гріхах. Тоді горячковість дебат стала остигати, виклади про те, що світ уже скінчився, і про міліони, що вже не пімрутуть, душили їх-же горло. Тяжко стало, збившомуся з пантелику і українському атаману вінніпегських „Дослідників“ Козаку.. Тут люди не дають проходу: „А коли-ж це вже ваші обіцянки сповниться, часи ужс проминули?“ — питаютъ люде. А тут свої брати з сумнівом і з других місць. Відписує він ім: „Тримайтесь! Стійте кріпко і чекайте, а воно сповниться“. „Чекайте! Ловіть вітра в полі! А тут як на злість і сам ложний пророк Руссель звалився у преісподню в 1915 році, розсердився, що не так сталося в 1914 році, як він предрікав.

Тоді гурток „Дослідників“ збігся, давай рятувати. Зробили ще одну книжку, семий том „Закінчена тайна“ і на

стороні 62-їй просять усіх „Дослідників” поперемінити у своїх книжках всі дати попередніх обіцянок. З 37 — 40. З 70 — 73. З 1914 — 1918. І тоді 1918 року весною приде кінець і все сповниться. Проминув і 1918 рік, нічого не сталося, як обіцялося, видали ще книжку „Міліони вже не пімрутъ”, призначили 1925 рік, тоді буде уже кінець сповнення і пророки вже всі повохресають. І 1925 рік минув, і нічого не сталося, і пророки не слухаються і не воскресають. Змучені сумнівом і журбою від усіх неудач і розчаровань, многі стали зовсім безбожниками, другі ж ще більше стали заплутуватися у безоглове Рутерфорда, що заняв місце Русселя, котрий уже видумує нові шарлатанства, бо говорить, що Христос не приходив і ніколи вже не прийде. А гурток українських „Дослідників” під проводом Д. Хомяка у Брукліні, 1927 року зреялись брехні Русселя і Рутерфорда і повернулись, щоб „прослідіть Писання” і написали отвертий лист і журнал з закликом „назад до жерела”! і ось що вони між іншим пишуть про Прихід Христа, стор. 7.:

„Дослідники Біблії” не вірують, щоби світ міг бачити Ісуса Христа при Його другім приході. У всіх своїх виданнях писали і так научали, що Він духовна істота вже зійшов з небес і прийшов на світ невидимо і неспостережено ще в 1874 році і від того часу є тут невидимо особисто присутній... Ця невидима присутність Христа була для многих братів причиною сумніву і жури. Вони не могли зрозуміти, чому Ісус Христос повернув знова на цей світ, коли тут саму роботу, яку призначають Йому „Дослідники”, міг так добре сповнити з небес. На цій присутності Христа вони побудували цілу свою теорію і науку про час, жнива, воскресення і прославлення церкви, кінця віку та заложення царства. Коли предсказання не сповнилися на час, тоді брати стали робити зміни щодо часу: як і на цих змінах завелися, то тепер починають учити, що Христос не прийде ніколи на цей світ. З одного блуду впали в другий і много є таких, котрі принимають цей фалш. Для них питання, чи світ побачить Ісуса Христа вже рішене, бо як не прийде ніколи, то й не побачить Його ніхто з людей.

Далі на стороні 9-їй того-ж журнала „Прослідіть Пи-

сання" читаемо: „Доси не було ще таких христіян, котрі учили би, що Христос не прийде ніколи вдруге. Та тепер сталося щось несподіваного. Завівши на доктрині, що Христос ве прийшов, брати тепер падуть в другий екстрем і жуть, що Христос вже не прийде ніколи. Такий погляд є загально принятий між братами „Дослідниками" в товаристві в Брукліні. А до цього погляду клоняться радо всі, хто не хоче покоритися Божому слову, а йде за чоловіком".

Ці слова узрівших блуди Русселя та Рутерфорда, найліпше говорять про фалш так званих Біблійників.

Далі, Руссель, як і інші лжепророки, свої книжки „Студієс ін скріпчурс", яких він написав шість томів, називає „Св. Письмом", що вони є практично сама Біблія, і що без них ніхто не може знати плянів Божих. І як чоловік читатиме їх десять років і буде знати їх уже добре і потім лишить їх і стане читати тільки Біблію, то через два роки (читаючи Біблію) він знайдеться в темряві. З другого боку — як чоловік буде читати два роки тільки його книжки („Ст. скр."), а не буде читати ні одної сторінки Біблії, то він буде у світлі...

(„Вач Тавер", вересня 15, 1910, стор. 298.)

Ось і маєте здерту маску з оманника!

Читати Слово Боже, значить бути в темряві. Читати його книжки і не читати ні одної сторінки Біблії — то будеш у світлі.

Чи-ж не обманство називатись „Дослідниками Біблії", коли Біблія відкинена задля слів (книжок) фальшивого чоловіка? А Христос каже: Прослідіть Писання (Йоан. 5:39).

Далі, Руссель учив, що люде, які тепер не приймуть Христа (Його спасення) буде дана друга нагода на другім світі, коли то їм буде проповідуване євангеліє, а тоді як не приймуть євангелія, будуть на віки знищені, а як повірять, будуть спасені.

(„Ст. скр.", т. I., сторони 110, 241, 24).2

І що нема кари грішникам, — нема пекла, як вони говорять, і що люде умираючи всі з душою, умирають і йдуть до могили і стають знищени, так-же як і Христос в час смерті став знищений з тілом і душою.

Така наука Русселя, певно подобається многим грішни-

кам. Чому-ж ні? Тепер живи собі як хочеш, а тоді буде ліпша нагода, тоді покаюсь, а як ні, то лиш стану неістнувати і нізацю не буду відповідати. О то гаразд! Втік від суду і кари. Один синок християнських родичів у Злучених Державах сказав таке: „Я закупив всі книжки Русселя тому, що я чув, що він учає, що нема пекла, і що я буду мав ліпшу нагоду в будуччині. Я не живу праведно, а тому це для мене зигідно”.. Другими словами „Будемо робити зло, щоби вийшло добро”.

Св. Письмо, як єдине одкровення від Бога нічого не знає про байку Русселя — другої нагоди.

Тепер пора, тепер день спасення (а не колись) (Іл. Кор. 6:2). То як нам утікти, що не дбали про Спасення (Євр. 2:3). І зайдуть сі на вічні муки, а праведні на життя вічне. (Читай: Єв. Мат. 25:46, Йоан. 3:36, 5:28, 29, прор. Дан. 12:2, Одкр. 20:10—15).

Дюдям призначено раз умерти, а потім суд. (Євр. 9:27). Праведного суду Бога, котрий віддасть кожному по ділам його, одним життя вічне — другим ярость та гнів, горе і тісноту (Рим. 2:5—10). Горе Юді, добре було-б Йому, коли-б не родився чоловік той (Мат. 26:24). Яке-ж горе як все скінчиться зі смертю?

І звір і лжепророк були вкинуті в озеро огняне (пекло) і були там через тисячу літ, і не стали знищенні і так зістануть на вічні віки, (читай: Одкр. 19:20 і 20:10). Христос учив, що тіло і душа то є особі ріжниці. Тіло можна убити, душа-ж остається жива (Мат. 10:28).

Самуїл умер, але не був знищений (І. Сам. 28:15).

Мойсей умер, і говорив на горі з Христом (Лук. 9:30—39).

Бог же не мертвих 'а живих, всі бо Йому живуть (Лук. 20:38).

І богач по смерті жив також (Лук. 16:19—31).

А Руссель се обяснює так, що се сповнилось коли Жиди в Злучених Державах просили президента, разом зі всіми християнами, щоби обстоюти за Жидів в Росії за часів царя, щоб там дали їм хоч трохи свободи і не переслідували їх, щоби проходили їм язик („Піплс. Пюлпіт”, том I., ст. 4).

От і маєте непомильного толковання Біблії. То так усе

в тих „Дослідників”. Христос каже, що Авраам відмовив багачу на його просьбу з пекла. А Жиди у Росії не лише дістали свободу і прохолоду, але й на шию „гоям” вилізли.

Смерть у Св. Письмі не є знищення, а лише розлука сталася, як покидала її душа. Умирала бо... і розлучився Ісаак із душою й умер (1 кн. Мойс. 35:18, 29). Не трівожтесь, душа бо його (ще) в йому (Діян. 20:9, 10). Маючи бажання розвязатись із тілом та з Христом бути (Фил. 1:23). Знаємо бо, як темний будинок тіла нашого роспадається, ми будівлю від Бога маємо (Іл. Кор. 5:1). А приступили ви до Сионської гори... до громади і церкви первородних... і до духів праведників звершених (Євр. 12:22, 23), котрі не стали знищені після смерті.

П.п. Тарндул та Гард, місіонерки у Індії.

Думаю, що на цей раз вистарчить займати ваш час, читателю. Надіюсь, що з Божою помічю це буде пересторогою від лжепророків, від котрих перестерігає і слово Боже (Іл. Петара 2:1), з котрих найгіршим є Русселізм, як також надіюсь, що ті, що побачили вже блуд „Біблійників”, зовсім залишать окуляри Русселя, читаючи св. Письмо, а Бог дасть вам більше його пізнання.

Жичливий усім тепер приняти Христа, як свого особистого Спасителя, щоб бути готовим зустрінути Його, бо Він скоро прийде.

Ів. Шакотко.

Русский Отдел

СВЕЧЕ ДОГОРЕВШЕЙ.

(Светлой памяти брата Николая Саронского.)

Время летит,
К вечности шаг
Песня грустит
Слезы в глазах.
Вот он ушел
К Богу от зол
Брат дорогой...
Вечный покой!

Жил для других,
Все, все отдал
Сердца огни
В мир разбросал.
Быстро сгорел
И улетел
В край неземной...
Брат дорогой...

Мы на земле
Всплески волны,
В россыпи лет
Дни сочтены.
Зори пройдут,
Миги плывут
Смертной тоской...
Вечный покой!

Москва, 25/IX. 29.

И. Філаделфійский.

О ЗАБЛУЖДЕНИИ ПЯТИДЕСЯТНИКОВ.

(Окончание.)

Последователи трясунства, от Марка сказано — „уверовавших будут сопровождать сии знамения”. Но там и намека нет на то, что „языки будут непременно сопровождать всякого уверовавшего”, „Дары различны, а Дух один и то же” (1 Кор. 12, 4). Затем читаем — „иному разные язы-

ки" (1 Кор. 12, 10). Иному, значит ,не всем. Все ли говорят языками (ст. 30) „—говорит Ап. Павел. Нет, не все, а „иому языки". Надо заметить, что из всех знамений, перечисленных в Ев. Марка 16 гл. последователи трясунства признали необходимым признаком крещения Св. Духом только „языки", а все другое у них между прочим, т. е. не является необходимым. А между тем, нет ничего легче для сатаны, как подделать „языки". Произноси, что в голову взбредет, и воображай, что владеешь новыми или разными языками. 14 гл. Коринф. хотя много говорит о языках, но не в их пользу. Там разумеются такие языки, какие были во дни пятидесятницы, данные Господом на пользу, чтобы разным народностям сказать о великих делах Божих на их родном наречии и какие были в доме Корнилия-римлянина, где пришедшие с Ап. Петром иудеи понимали их и говорили, что они славили Бога. Но когда некоторые верующие говорили такими языками там, где их не понимали, то таких, бесплодно пользующихся этим даром, Ап. Павел называет „детьми умом" (ст. 20) и предупреждает о последствиях — „не

знающие скажут, что вы бенчуетесь" (ст. 23).

Важно заметить, что последователи трясунства, говорящие языками, обыкновенно ничего определенного связного не говорят, а соответственно своему умственному развитию и знакомству с какими-либо языками, употребляют несколько несвязанных выражений. Трясунство своей изворотливостью идет дальше, и всякие, не соответствующие никакому языку, звуки, произносимые ими, они называют новыми, еще не появившимися в мире или ангельскими языками, которых никто из людей понять не может. Подобными рассуждениями и доказательствами они кощунственно низводят премудрость Божию до своего неразумия, приписывая Ему то, что производят сами или получают из лаегря лукавого духа. Ап. Иаков в своем послании (1. 17) говорит: „всякий дар совершенный нисходит свыше от Отца светов", а то бормотание, которое трясуны имеют „языками", ничего близкого к совершенному не имеет.

Іх пророки.

Последователи трясунства хвалятся еще тем, что у них есть пророки, прорекающие

будущее. Но когда вы прислушаетесь к этим пророчествам, то заметите, что все пророчества их вращаются вокруг них. В своих пророчествах они или восхваляют себя лично, или тех, кто имеет общение с ними, а всех остальных порицают. Предсказания их в большинстве лживые, а это и есть признак лживого духа (Втор. 1, 21—22; Иер. 22, 20—23). Духи лжи иногда допускаются Богом в наказание человекам, не держащимся Его слова (I Цар. 16—23 и 3 Цар. 22, 22—23). Евангельский взгляд на пророчества выражен в Откровении (10:10): „Свидетельство Христово есть дух пророчества”. Дух, говоривший в пророках Ветхого Завета, ныне говорит во всех истинных свидетелях Христовых, говорящих в назидание, увещевание и утешение (1 Кор. 14, 3). Были и в церкви Христовой вначале пророки, прорекавшие будущее отчасти (1 Кор. 13, 8—9), ныне же все необходимо нам знать мы находим в Его Божественном Слове.

Последователи трясунства чуть ли не хвалятся даром пророчества, часто на тех же незнакомых языках, что одинаково является бесполезным. Бог дает каждому проявление

духа на пользу (1 Кор. 12, 8).

Тряска тела.

Далес, последователи трясунства, желая оправдать различные телодвижения во время своих собраний, доходящие до безобразия, ссылаются на 2-ую гл. Деяний Ап., где сказано, что там был шум, как как бы от несущегося ветра. Но одно они как бы упускают из виду, что там был шум с неба, шум же, которым сопровождаются их собрания — не с неба, а они его производят.

Нигде в слове Божем не сказано, чтобы исполнившиеся Святым Духом тряслись или прыгали, а если и говорится о потрясающих духах в Евангелии от Марка 1, 26; 2—5; 9 гл. 17—18 и других, то как раз не о Божьих. Больной, освобожденный Христом от духов бесовских, уже не трясяся, а спокойно, в здравом уме сидел у ног Христа (Марка 5, 15).

Признаки заблуждения.

Общие признаки заблуждения трясунов обнаруживаются у них с самого начала их деятельности, которую они стараются распространить, главным образом, среди верующих. Они стремятся внушить сомнение верующим, что

они не имеют Духа Божия, и когда им это удается, тогда они предлагают самоизмышленный способ получения духа, внушая молиться до потерии сознания, часто советуя произносить одно какое-либо слово — „крести, крести” или „дай, дай”, и когда просящий потеряет сознание, получаст дары... От кого? Получившие не становятся лучшими в жизни от этого, а ко всему прежнему у них прибавляется гордость, что у них теперь видимые признаки присутствия духа — „языки”. Эти „духи” не живут мирно между собой, ссорятся и разделяются, порицая один другого, называя друг друга настоящим именем, духом заблуждения.

Апостол Павел в послании к Римлянам (12, 1) призывает нас к сознательному и разумному служению Богу. В трясунстве же мы видим болезненное, противоречащее разуму, явление.

Да сохранит Господь всех Своих от этой болезни.

Заключение.

В заключение мы должны помнить: две опасности сто-

ят на пути верующих. Одна из них — это жизнь без Духа Святого (Рим. 2, 9) и другая, не меньшая опасность — трясунство.

Вот почему Святой Дух через Ап. Иоанна предупреждает нас испытывать духов — от Бога ли они. Итак, не получившим Святого Духа нужно помнить (Деян. 2, 38 — 39), что обетование о Духе Святом есть достояние всех, кого ни призовет Господь. Всякий, покаявшийся и исполнивший волю Божию в крещении, может верою получить Его (Гал. 3, 14). В день искупления Господь запечатлевает Духом Святым (Еф. 4, 3 — 30). Получившим же Святого Духа сказано не огорчать его (Еф. 4, 3 — 90) и повиноваться Ему (Деян. 5, 32). А верующим, не ощущающим в себе Духа Божия, следует бежать не в трясунство, а отыскать причину, послужившую препятствием Св. Духу, нужно устранить ее покаянием и верою.

Да научит же нас Господь испытывать духов, распознавать их и ходить в Его Святом Духе, быть верными Богу до конца!

М. Б.

ВО МРАКЕ.

Позабытый, ненужный, больной
 И осмеянный злобой людской,
 Язываю к Тебе, Боже мой:
 Ты Врачующе — ясный покой!

Я устал от блужданий впотьмах,
 В пустоте без зарниц, без рассвета
 И, изверившись в высших умах,
 От Тебя ожидаю ответа.

Помоги мне, Создатель земли,
 Уврачуй мое сердце больное,
 Мое скрби, Великий, внемли
 И подай подкрепление святое.

Истомилась в страданиях грудь,
 Истерзалось в исканиях сердце...
 О, направь меня, Боже, на путь,
 Путь терпения, правды и веры...

E. C.

П. И. Иванов,

бывший Секретарь Федер.

Союза Бапт. сослан в

в Среднюю Азию.

КРУЖКАМ МОЛОДЕЖИ СОЮЗА ЗАПАДНОЇ КАНАДЫ.

Федеративный Комитет Союза Кружков Молодежи Западной Канады извещает всем локальным кружкам Христианской молодежи о том, что на последней Конференции Союзной Молодежи на Вайсроуде, Июля 6-го, 1929-го года, было решено иметь следующую Конференцию, т. е. 1930 года на Блейн Лейк, Саск., где имеем в виду иметь конференцию молодежи не менее одной недели по окончании генеральной конференции союзного братства. Такая длинная программа требует много материала на разные темы.

Следовательно, просим всех молодых братьев и сестер приготовиться и послужить своими дарами на следующей конференции.

Подготовьте лекции из Священного Писания, рассказы, диалоги, стихотворения, пение, музыку и т. д., — все, чем можно послужить Богу и людям.

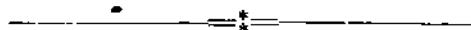
Всех приглашаем изучать книгу Деяния Апостолов, откуда будем многое поучаться при конференции.

Приглашаем всех молодых быть на с'езде.

Члены Союзного Комитета:
Председ. — Павел Дивничъ,
помощ. — Илья Шакотко, секр.
— Петр П. Коляда, помощ. —
Н. Шельпук, кассир — Василий Полищук, помощ. — Мери Зеленко, член Совета — бр.
Киндрат.

С братской любовью.

Петр П. Коляда.

ПРАЗДНИК ЖАТВЫ СОЮЗНОЙ ЦЕРКВИ НА ИГЕЛ КРИК.

Эта община об'единена из трех общин и во время праздника „жатвы” подтверждается этот факт. Со стороны посетитель может это сразу видеть, не на словах, но — на деле. Здесь братья живут в любви и согласии этим прославляется Господь, Который сказал: „Да будут все едино..” Смотрю — євангельский христианин, ревностный брат

учитель воскресной школы, другой баптист распоряжается порядком, усаживает гостей, которых в этот день так много, а так брат меннонит, пылкий в любви, открывает собрание. Но это, простите меня, я именую, здесь же, в Союзной Общине на Игел Крик братья именами не занимаются, названия для них ничто, — скорлупа, которую

откидывают даже и куры, на-
шиедши семячко. Не дай, Го-
сподь, чтобы такая пример-
ная община, как Игел Крикс-
каж, подверглась когда-ни-
будь беспокойству со стороны
какой-нибудь отдельной де-
номинационной организации.

Видя все это, меня заставля-
ет любовь кое-что написать
об этом празднике жатвы тем,
которые спорят о названиях,
именах, и вместо того, чтобы
заняться исключительно рас-
пространением Евангелия,
тратят время, золотое время,
на бесполезные споры.

Начало собрания, утром.

Пресвитер местной общинны
Лука Кравченко, примерный
в слове и на деле, видит длин-
ную программу и потому ко-
ротко читает из Библии: „На-
блюдай праздник жатвы и т.
д.” Без лишнего, утомитель-
ного повторения мысли, отче-
тиливо, громко говорит факты,
почему именно мы должны
наблюдать праздник жатвы.
Наблюдая излишек, изобилие
с недостатком во многих мес-
стах, не возможно не благо-
дарить Бога и т. д.

Он кончает, дает место сэк-
стету братьев немцев мужс-
ких голосов. Поют по-англий-
ски „Донт форгет Джизас”, --
„Не забудь Иисуса”. После
них местный хор — свыше 30-
ти голосов — поет „О, как ра-
достно!”

Выступает гость из Вайсе-
рой, брат И. Марчак, переда-
ет привет всем; потом отдель-
но обращается к молодым и
им привет от молодежи.

Читает один стих: „Боящий-
ся Бога... пред лицем Его пи-
шется памятная книга и т. д.”
Передает переживание при неу-
рожае и как оно влияет на ду-
ховное состоянис. От богат-
ства люди делаются горды и
в бедности люди ищут Бога.
Многие ближе подошли к
Богу.

Поет сэкстет по-немецки.
Хотя мало кто понимает, но
мило слушать.

Местный хор: „Господь,
Тебе”, под управлением бра-
та Гука. Радостно видеть мол-
одых преданных Господу.

Брат И. Шакотко читает о
десяти прокаженных, 17 гл.
Луки. Указывает на плачев-
ную картину прокаженных,
нуждающихся в докторах,
клиниках, но Божьей силой
Сына Его получают полное
исцеление. Один благодарен,
а остальные забыли о глав-
ном. Он указывает на два клас-
са людей — благодарных и
неблагодарных, и находит
третий класс — воркунов или
ропотников, которые все име-
ют, но безпрерывно ворчат в
жадности. Разделяется все че-
ловечество на эти три класса,
а тем более христиане.

Он спрашивает все собра-
ние, к какому классу кто при-
надлежит. Призывают быть
благодарными Богу.

Опять поет хор.

Выходит брат Тиссен, ста-
рый опытный педагог-земле-
лец, но, увлеченный любовью
Христа проповедывает Єван-
гелие в свободное время.

Призывает спеть „Коль слав-
ен наш Господь в Сионе”. Все

собрание, около 500 душ весело величает Творца.

Он читает Мойсея 5 Ки. 16 глава с 9—17. Об'ясняет. Праздник жатвы — это повеление Закона в В. Зав. — 3500 лет тому люди знали об этом. В Новом Зав. нет постановлений совершать это, и праздник жатвы Нового Завета имеет смысл тогда, когда люди жертвуют жизнь свою Иисусу и грешники каются.

Читал о мальчике, который был в собрании и слушал проповедника, который призывал жертвовать. Мальчик ничего не имея, ни денег ни каких вещей, становится сам на тарелку. Спрашивают почему? — а он отвечает: ничего не имею что дать, отдаю себя Господу в жертву. Да послужит это для многих примером — отдаваться всецело Господу.

Слышится опять хор местной общини. Опять шесть голосов по-немецки.

„День Господень наступает” — последний номер местного хора.

Бр. Лука Кравченко с радостью на лице насытившись духовной пищей, читает: „Всегда радуйтесь, непрестанно благодарите...” Крепко и метко с некоторыми об'яснениями он кончает, призывая молиться.

За короткое время как много сделано! Меня удивило. Многим руководителям следовало бы взять пример со всего.

Руководящий брат Лука Кравченко читает последнюю

программу. Брат Вальмер, брат Иаков Леп и брат Питерс будут участвовать.

Приглашают на обед.

Собрание после обеда.

Поет местный хор „С берегов далеких стран”.

Брат Вальмер читает Лук. 16:16—21.

От души, искренно передает по-украински, но все хорошо понимают, видя простоту.

У нас есть что-нибудь в амбарамах, но есть много таких, у которых нет, мы их не видим и не слышим, но таких есть много.

Был один бедный человек. Он не имел семян засеять землю. Денег тоже не было и купить не за что. Но он нашел одного доброго человека, который занял ему семена. Приходит к этому человеку бедному другой несчастный бедняк и просит: „Отдолжи мне семена, землю нечем засеять”. А тот ему говорит: „Я сам занял семена и не заплатил и хотя у меня мало и я бедный, я тебе дам четыре мешка. Так и сделал. Занятое раздает. Вот, христиане, пример нам!

В своей слабости передаю вам всем, братья и сестры, что на душе. Прославим нашего Господа!

После брата Вальмера брат Леп проповедывает.

По-немецки говорит брат И. Леп, бр. Тиссен переводит. „Сидя в собрании и наблюдая я думал о Вавилонской башне. Откуда все эти языки. Народ затеял построить башню

и город. Он хотел держаться вместе. Мне думается, что гордость их была причиной смешения языков. В последствии они не поняли друг друга.

Так и теперь в этом собрании если в наших сердцах гордость, то мы не поймем друг друга, а если любовь между нами, то хотя и чужой язык вы слышите, но вы понимаете.

Прочитано 2 Кор. 9 гл. 6.

Этот отрывок говорит о народе, который Бог благословил. Здесь говорится об их плодах жизни. Коринфяне были благословлены Господом. Они имели плоды радости. Они были духовные и потому были благословлены и материально.

Проезжая вашу местность я заметил, что у вас прекрасные земли, без камней и дающие плод. Вместе с этим у вас нет недостатка, имеете довольно хлеба. Разве это не дар Божий? Подумайте о родине и о местах, где нет того, что у вас есть!

У Коринфян материальный достаток наблюдается. В то время, когда апостол Павел писал это послание, в Иерусалиме верующие братья переживали недостаток. Коринфяне многим помогали и их дары послужили примером многим окружающим. Господь был прославлен таким поступком.

Наша жизнь может быть плохим и хорошим примером для наших соседей и друзей, смотря по тому, как мы живем и поступаем. Плоды жизни

Коринфян и их работа так глубоко подействовала на язычников, что они хотели видеть их лично. Так и наша жизнь имеет влияние на окружающих. У Господа многое благодати и Он хочет видеть нас богатыми, и постоянно верными Ему. Недоверяющийся Господу блуждает.

Когда я был пастухом овец, я пристально наблюдал за ними. Были такие овцы в стаде, которые шли отдельно. Никаким способом нельзя было их привлечь к стаду. Почему же они отлучаются и блуждают? Потому, что они худые и больные и вот-вот готовы к смерти. Так бывает и со многими людьми верующими. Вот смотришь идешь больной смертный. Так было и с теми, которые жили в Иерусалиме.

Мы должны быть учениками Бога.

Часто мы думаем, что если мы жертвуем, то мы обеднеем, но это против Библии. Господь сделался бедным ради того, чтобы мы сделались богатыми. Неверие постоянно скряжничает, а вера щедра и постоянно дает жертвы.

Обращаюсь сейчас к молодым. Молодые люди, какие планы вы составляете для будущности? Хотите ли вы жить с Богом или отдельно, без Бога — сами в мире? Диявол искушает, много обещает, сулит вам богатства, но идя за ним вы найдете себя несчастными и весьма бедными. Отдайтесь Господу. Иисус сделает вас богатыми, ибо в кон-

це концов все покорится Ему. Кто последует за Ним, тот будет наследником. Все это можно пренебрегать, но я молю вас, примите это к сердцу. Господу за все слава!

Местный хор соединился с Блейн Лейкскими певчими и спел: „Из долины смертной тени!”

(Окончание будет.)
Посетитель.

„ПРАЗДНИК ЖАТВЫ” НА БЛЕЙН ЛЕЙК.

6-го Октября, м. г. Блейн-Лейкская Союзная Община переживала великое торжество во время праздника жатвы. Уже в 11 часов мол. дом был переполнен гостями из далеких мест.

После общего пения брат Иван Марчак с Вайсерой, открыл собрание чтением „Мы дети Его, но еще не открылось, что будем и т. д.” Брат передал привет. После короткого наставления молитвою славили и просили Бога о благословении.

Брат Лука Кравченко читает Иер. 8:20. „Прошла жатва, кончилось лето, а мы не спасены”.

„Все мы трудимся для дневного пропитания. Мы наблюдали чудное начало урожая, видели, что было и видели, что кончилось. Мало есть таких людей, которые довольны тем, что имеют и говорят — слава Богу! Больше есть таких, которые имеют завистливое око, завидуют соседям, которые имеют больше. Братья, будем довольны тем, что имеем пищу и одежду.

Праздник жатвы напоминает нам лето физическое, которое мы наблюдаем своими глазами. Есть еще лето ду-

ховное — Евангельское. Об этом лете Христос говорит, что Он пришел проповедывать лето благоприятное. Это лето близко. Друг мой, как ты чувствуешь по отношению этого лета? Но так как физическое лето проходит, так само пройдет и Евангельское лето.

Христос пришел исцелить сокрушенных сердцем, дать пленным свободу, слепым зрение и измученных отпустить на свободу. Если ты чувствуешь себя бедным, сокрушенным приди ко Христу. Кто из нас не был пленником греха? Но получили освобождение. Никто не знает твоих мук душевных, ты сам все хорошо знаешь. Но знай, что Христос Врач.

Слепой человек страдает. Он все отдалбы, чтобы получить зрение. Мы все здесь зрячие, но пред Господом многие зрячие — слепые. Если бы зрячего назвать слепым, то он оскорбился бы, но пред Господом непознавшие Его, все слепы. Кто здесь слепой? Не отвечайте мне, но дайте ответ Господу!
“ІЧІЛДЦІО ХЧННЭЛШЕЦІ СВОБОДУ”. Пойдите в больницы и прислушайтесь к воплям

и стонам больных. Посмотрите и в темнице, где заключенные, но есть много больных и заключенных духовно. Христос облегчает всех!

Иисус всех зовет: „Придите ко Мне!” Праведные воссияют, как солнце. Мы иногда слышим такую молитву: „Господи, дай мне узреть Тебя во всей славе Твоей и красе Тво-

ей!” Счастлива та душа, которая имеет таковую жажду. Будем и мы жаждать видеть Его.

Придем ко Христу, пусть над нами не исполнится: „Кончилась жатва, прошло лето, а мы не спасены”. Еще многими словами брат Лука Кравченко поучал народ.

(Окончание будет.)

A. H. A.

Др. Булвертон з родиною, Індія.

НОВЫЙ АДРЕС.

Бр. В. Наркевич извещает о своем переезде из Чикаго в Ньюарк, где он с 1 Янв., 1930 г. исполняет об'язанности про-

поведника. Желаем успеха на новом поле.

Его адрес:

64 S. Munn Ave.,
East Orange, N. J., U. S. A.

Євангеліє в Світі

ВІННІПЕГ, МАН.

Вінніпегська Громадка мала приємну нагоду витати у себе пару днів бр. Шакотка, що був загостив сюди із Саскачевану.

На вечірних зборах, що відбулися у малій залі на 300 Пар вул. 29—30 січня бр. Ш. говорив слово Боже, закликаючи слухачів до навернення сердечь до Христа, а віруючих до зросту в вірі і активної праці для Господа.

Вінніпегська громадка від-

чуває труднощі з місцем для зборів, не маючи залі для богослужень у неділю увечері, але дивиться вперед з надією на Господа. Проситься молитись за цю ділянку нашої місійної роботи.

Нассау Баптиська Церква привітала нового проповідника Др. Росс, що прибув сюди з Венквера. Др. Росс є людиною значного впливу на людей і гарним проповідником.

САСКАТУН, САСК.

Від 22—23 січня у Саскатуні відбувалося засідання Комітету Союзу Зах. Канади, на якому було ухвалено важні постанови.

Поміж ними: скликання річної конференції призначено на Блейк Лейк, Саск. від 3—7 липня (люля). Після конференції буде віддано пару днів для молодих людей.

Рішено до конференції відати новий, виправлений збірник українських гімнів для

канадійських і американських громад. Друкуватися збірник буде у Вінніпегу. Рішено подати усяку поміч громаді на Оверстон в побудові Молит. Дому цього літа. Відозна буде у „С. В.” і послана до церков.

Саскатунська громадка мала гостей, що потішили її євангельською наукою; прп. пр. Кіндрат, Кмета і інші виголосили проповіді у вечірніх зборах.

КОНТОРА АНГЛІЙСЬКОГО СОЮЗУ БАПТ. ЗАХ. КАНАДИ

перенесена з Вінніпегу до Едмонтону 20-го січня 1930 року. Після багатьох років перебування Головної Управи у Вінніпегу тепер обрано центром Едмонтон, що справді є гео-

графічно більш відповідним місцем для злуки з Бритіш Кол. і другими зах. провінціями.

Вінніпегським церквам була

висловлена щира подяка за велику поміч, що Головна Контора мала за свої роки перебування у Манітобі.

„ДЕНЬ ПОДЯКИ“ на Лизард Лейк, Саск., 13 жовтня, 1929.

Громада в Лизард Лейк з нетерпінням ждала сего великого торжества. Була гарна погода. На 11 г. Мол. Дом був переповнений по береги. Настав час торжества. Після співу хора, що прибув з Ігл Крик, було одкрито богослужіння руководящим братом місцевої громади. Був прочитаний пс. 125. По молитві хор співав чудовий гімн — О, церков Божа пробудись...

Покликано бр. Луку Кравченка, пресвітера Ігел-крицької церкви, сказати слово. Брат читав проповідь про духовну „жатву“. По закінченню хор співав: „О, где же жнецы“.

Кінцеву промову говорив пр. І. Шакотко. Його головна тема була основана на І. Кор. 16:22, — „Хто не любить Го-

спода Ісуса Христа — анатема“. Чудово було показано, що ми мусимо любов свою до Господа показати в усьому і матеріальніх засобах.

Коли браття зборщики пішли з тарілками збирати на діло місії, то зібрали \$331.00. Збори були покликані до благодарної молитви. З уст і сердечка полилися сердечні молитви подяки Господеві і за віруючих в Росії і на Україні полилася молитва.

По зборах всі були запрошенні на обід коло Мол. Дому.

Сестри старанно служили гостям і коло 600 людей було угощено. Як весело було дивитись на той народ, що привімав поживу!

Іл. Шакотко.

ВІДГУКИ „РІЗДВЯНИХ ДНІВ“.

На Оверстен, Ман., брати і сестри під час Різдва Христового мали гарні збори для старших і молодих людей.

Також і дітки приготували віршики і пісні, якими чудово славили Господа.

Пр. І. Кмета висолосив кілька різдвяних проповідей, відкриваючи слухачам велике значіння народження Ісуса

Христа, як визволителя людства.

Був улаштований вечір і виключно молодих людей, які читали і співали один одного укріпляючи в слідуванню за Христом.

**

У Вінніпезі братя і сестри улаштували 29. ХІІ скромну вечерю у залі Пар вул. 300. Зі-

шлися були з молодчими і дітками. Многі були запрошені сказати коротке слово, чи щось проспівати.

Час швидко минув у жва-

вих бесідах і співі. Треба віднати, як всюди, старання жінчин в приготованні їжі, за що їм тепло подякували.

ІСКРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ВОГНЮ НА ДАЛЕКІЙ ПІВНОЧІ.

Перший раз прийшлося мені звідати Годсон Бей Джонкшон і Ді Пас. В Годсон Бей Джонкшон поселилась маленька громадка Баптистів з Волиня і Галичини. Число всіх членів окоło 13 душ. Також є гарне число прихильників євангельської правди. Добра нагода для проповіді Євангелії в тій околиці.

В Ді Пас знайшов я окоło 12 членів віруючих братів і сестер, як також гарне число прихильників. Відбули місія зібрань в приватних домах, як також в неділю після обіда було велике зібрання в молитовній домі Злученої Церкви Канади (англійськім). Всі присутні були досить підняті духовно і просили, щоби їх відвідували частіше.

Браття і сестри віджили духом і освіжились на силах духові і рішили відбувати свої зібрання кождої неділі в приватних домах. Тут замешкує досить велике число україн-

ського народу. Також велике число працює на півночі на дорогах і при майнах, де час від часу звідують Ді Пас. Містечко само значно збільшилось. Промисл став більше на дійним.

Серед нашого народу великий занепад моральний. Деморалізація до безкраю. Многі domi обернулись в печери розпусти найгіршого рода. Діти і молодіж бачить безчесленні картини страшного отримання. Наша молодіж падає жертвою на кождім кроці. Кількох попів звідували це містечко з ріжких українських церков, але вони не знайшли нічого корисного для себе і махнули рукою на це все.

Просьба о молитви за ці місія, щоб Господь здигнув великий світильник серед тої великої темряви; в котрій так богато душ пропадає марно, та щоб та північ засіяла світлом Євангелії правди і добра.

П. К.

ДРУГИЙ РАЗ ЗВІДАННЯ ПІВНОЧІ.

В Ді Пас засновано громадку віруючих братів і сестер. Вибрано на руководячого брата Харітона Бебка, на секретаря і касієра брата М. Северенюка. По довгому сну

братя і сестри пробудились і обновлені духовно взялись до діла енергічно. Відбувають свої зібрання кожної неділі і на тижні в приватних домах, де вже кругом них і другі лю-

ди гріються духово коло того маленького євангельського огнища.

Коли гостив в нас проповідник бр. П. Кіндрат, то ми відбули три многочисленних зібрань в мол. домі англійської злученої церкви Канади, як також в домах приватних. Початковоче діло заповідає дуже гарний успіх. Ми нуждаємося о честійших відвідинах проповідника і о братських молитвах.

При тій же самій нагоді звідано громадку віруючих братів і сестер на Ервуд коло Годсон Бей Джонкшия. Тут знайдено горстку братів, котрі рік тому прибули з Польщі в супроводі великої християнської фамілії Українців, котра складається з старенького отця, матері, п'ятьох синів і однієї доночки. Також попри них посілились браття Ковальки і бр. Бондарчук та І. Басара-ба.

Ті братя і сестри з великою відвагою і вірою та завзятістю поселились серед величезних лісів, де при нагоді змірено середнього росту білу осику, котра вже лежала на землі, то самого матеріялу без верха і гиляк намірено 86 фітів довжини а 20 цалів груба, проста немов свічка. Земля тут дуже багата. Звірів канадійських тутоже не бракує. За один рік вбито 17 великого росту напасних медведів, котрі на подвірях в тих фармерів відчували себе в дома.

Одного разу брат накупив для родини провізії, а сам відправився в роботу на літо, але

коли довідався про се сей напасник, прийшов і позабирає все, що йому знадобилось, а коли вже прийшов послідний раз, то вже не було що брати, а жінка з дітьми в копанці обложені деревом поміж напів відчинені двері кидала полінами дров, щоби відогнати ту страшну потвору, а він собі з того нічого не робив, але ще й потрапив у вікно заглядати, та лазив по дасі тої землянки, але сексійні робітники його вистрінули вечером і привитали його кулями, і так бідна сестра позбулась непрошено гостя.

Тож тут не бракує канадійських бобрів. Вони поперегачували річки і потоки. Одного разу старий бр. Українець пробував при їх греблі побудувати собі малий водяний млинок, але коли вже приправив водяне колесо і оставив його в русі на ніч, аж коли виходить рано а тут ці противники в ніч ніарубали осик короткими кльоцами і понапипихали в колесо і під колесо, і понатягали гиляк, повкладали туда та замостили болотом, так що треба було кількох людей, щоб ту греблю за день розібрati і так наш старенький бр. Українець мусів закинути думку про млина. Коли побачив, що з тими многочисленними противниками йому неможливо потриматись. А ті бобри що пару сот фітів повикидали свої греблі немов які майни виглядають.

Ці братя і сестри були раді тим днем і улаштували цілий день зібрання, де всі раділи

Словом Божим і братською злukoю яку Господь дарував всім спасеним. Обговорено справу цвintаря, а пізніше і будову мол. дому на тім місці.

Руководячим братом стойть на чолі бр. Ефим — Українець, людина повна снаги Божої і віри та покори перед Богом і людьми.

Ті братя вже майже кожен один вспіли побудувати собі

хати і повироблювали по кілька акрів землі і радіють тим, що Господь вивів їх з Польщі в нову землю Канади, де чоловік може віддихнути повною свободою.

На разі трудно описати всі нужди цих братів, але всі як один коли прощались, прохали щоб велика сім'я наших братів і сестер в Зах. Канаді памятала їх у своїх молитвах перед троном благодаті.

А Н Г Л I Я.

200,000 НА ПОМІЧ БІДНИМ і ДЛЯ ПРОПОВІДІ ЄВАНГЕЛІЯ.

Т. Стюарт, відомий філянтроп в Англії, відписав 200,000 на філянтропічні цілі, а зовсім недавно подарував під шпиль гарний будинок і сад.

Він сказав: „Я колись був багатчий, чим зараз, але я хо-

чу зробити себе біднішим, перше ніж я помру”...

Т. Стюарт почав життя як многий із нас, але торговельний геній приніс йому чималі багацтва. „Б. Таймс”.

ШЛЯХОТНИЙ ДОКТОР.

Др. Меєр умираючи, до останньої хвилини свого життя турбувався про долю Сирітського Дому, який був під його опікою. Майже тридцять ді

тей приймалось туда що тижня.

Др. Меєр буде довго згадуваний добрым словом за цю славну роботу.

„Б. Таймс”.

«»

ІНДІЯ.

ПРОПОВІДЬ ПРО ІСУСА.

Уривок з листа місіонерки Меті Кері.

„Одного разу, коли я і моя помішниця, індуска, проходили мимо великого індуського храму, ми спинилися поглянути на цікаву одежину, що один торгівець продавав. Цей чоловік запитав мене, чи я

можу грати на органі. Коли я відповіла йому, що так, я можу, він повідомив, що в храмі є один орган і що він попросить, аби його винесли на веранду, щоб я трохи заграла.

На моє здивування вони відчинили двері храму і винесли орган на веранду. Я почав-

ла грати обома руками. Се-
дивувало тих, що стояли на-
вколо, бо індуси переважно
грають лише одною правою
рукою: Моя помішниця поча-
ла співати в іх мові — „ближ-
че до Тебе, Боже...”, коли я
грала.

Люде гарно слухали, а по-
тім ми довго проповідували
їм про Христову любов. Ми
не зустріли там противників,
і так було радісно відкривати
Христа цій чудній, уважній
авдиторії.

«»

„ЄВАН. ВІСНИК” НА ВОЛИНІ.

...Мир Вам від Господа! Не-
хай Господь буде вашим по-
мошником на новій землі! Ду-
же сердечно дякую за подарунок „Є. В.”, котрі собою при-
несли нам багато благословен-
ня і подали сили в нашій ду-
ховній житті.

У нас була община, в кото-
рій було 48 ч., та де й взялися
лжепророки, котрі говорять
язиками, що й самі не розумі-

ють, той лишилось у нас лише
12 чс.

А як дістали ми „Є. В.”, то
укріпілися, бо в них добре
результату... Та я віру, що Бог їх по-
верне через молитви наші і
сердечну працю. Пришліть
мені „Арфу” і посилайте далі
„Є. В.” Хотів би надіслати пе-
редплату та не маю як... і т. д.

„ЄВ. В.” НА МІНІТОНАС, МАН.

...Я отримав вашого ж. „Є.
В.” кілька номерів від пр. П.
Кіндрага і дуже радію, що мо-
жу черпати з него силу для

духовного життя і проповіди
Слова Божого. Хай благосло-
вить вас Бог і далі випускати
„Є. В.” і т. ін.

Л. Тимошук.

ПОЖЕРТВИ НА „Є. В.” ПРО- ДОВЖУЮТЬСЯ.

П. Шакотко \$ 3.00
Іл. Шакотко 3.00
Від церкви на Лиз. Лейк 5.00

Через с. Пуховську (для с. Букреєвої)	10.00
Т. Росадюк, Алберта ..	0.50
Редакція складає щиру по- дяку.	

ГАЛИЧИНА.

ПРОПОВІДЬ ЄВАНГЕЛІЇ ЧОРНА НІЧ ФАНАТИЗМУ*).

У слід за нашими поодинокими громадами, котрі подали історію свого будовиання, як також своїх переживань від часу свого істновання зокрема, ми за їх приміром бажаємо теж подати точні дані з життя нашої середницької громади. І так у коротких словах хочемо подати про початок говошення Христової Євангелії та терпіння наших членів із-за їх вірування в Євангелію.

Довгі літа наше село звалося християнським, держачись традиції „отців“ безкритично та спіло приймали те, що „отці духовні“ голосили по церквах, будучи певні, що та наука лутшою бути не може. Але пізнійше показалося, що наука клеру, який збочив від св. Євангелії, була нічим іншим як назовніш гарноюлялькою випханою половиною та старими газетами без моральної вартості.

Чому? Тому, що життя тих, котрі її голосили, заперечувало правді цьої науки, бо уста голосили любов, а буденість сіяла ненависть. Таке поведіння „божих слуг“ на котрих були звернені очі вірних, викликувало нераз згіршення та загальне негодовання у побожних, ведучи їх у вир зіпсуття та релігійної байдужності.

Так було й у нашему всім забутому підкарпатському селі Середниці. Аж ту в 1923 році

сповнилося слово Христове, предсказане великим Учителем на Оливній горі. (Мат. 24, 14). Отже засвітило світло Євангелії у нашему селі, та хотіть так пізно, но все таки своїм проникаючим промінням проникнуло через многі серця, приносячи радість. Так, як у інших місцях, так і до нас дісталося Євангеліє правди неожиданим і нечайним способом.

В 1923 році з нашого села працював один юнак в Устриках у фабриці, де стрінувся з одним віруючим чоловіком, котрий йому залишки свідчив про велику любов Божу, та про терпіння Розпятого за наші гріхи на хресті.

Нід виливом пропонідуваного слова Божого, котре проповідуючий старався потвердити своїм життям, тодішній добродій, а сучасний брат М. Фіс рішився служити Тому, перед Котрим унизиться „всяке коліно“, змінюючи основно своє життя. Але він на цім не понерестав, но старався на кожньому кроці, як не словом, то життям, служити своїм побратимам, знаходячися в обіймах темноти та духової неволі.

Але це вельми неподобалося „отцеві духовному“, котро му на тім дуже залежало, щоб спокійних овечок задержати в рабстві та безогляднім деспо-

*) Як цікаву ілюстрацію по даємо з „П. Правди“.

тизмові. Він негайно виступив з генеральною офензивою проти „так безбожної роботи”, покликуючи з казальниці, щоб не слухали „того безбожника та цілком не знаходилися з тим антихристом”.

Пішли ріжні поговірки. Одні казали: напевно буде вже кінець світу, коли як егомісць казали, що „вже антихрист обявився”. Страх у парі з цікавістю заворушив людьми, котрі ждали, що далі буде.

Аж тут 2/XI 23 року прийхав до с. Войткови бр. Б. Лютий, котрий через три неділі напереміну в с.с. Войткові й Станькові провадив євангелизацію. Наш брат М. Фіс довідався про приїзд бр. М. Лютого, зараз поспішив до с. Б., де з великою радістю слухав живого Слова. Відтак запросив він бр. М. Л. до свого с. Середниці, де оба дні 12*XI 23 року прибули. Як близнаки розійшлась по цілому селі вістка про прибуття бр. М. Л., де негайно прибуло більш чим дві сотні людей. Одні йшли з ненавистю, другі з жахом, а треті з цікавості подивитися: „як то цей антихрист виглядає, та що проповідує”.

Не жучи бр. М. Л. прочитав з єв. Мат. 6, 9:13, почім зачав викладати значіння „Отче нашу”, кладючи найбільший натиск на просьбу: „нехай буде воля твоя”. Він широко обяснював у чому є „воля Божа”, цитуючи ріжні місця з Біблії та вказував на застрашуючий упадок людства, котре

говорить: „хай буде воля Твоя”, а тої волі ніхто не хоче чинити. Тому, в такому контрасті, ніхто не має права звертатися до Бога, як до свого Отця, понеже „Бог грішників не слухає” (Іоан. 9, 32. Лук. 6, 46). Проповідуване слово Господь чудово благословив, з котрого била переконююча правда, так, що від того часу люди зачали зовсім інакше думати та утвержуватись у правді.

Переконавшись о чім ту проповідується, та що тутходить о впровадження у практичне життя Христової науки без зміни, так як її Христос лишив, люди зацікавилися більше й більше горнутися до Хр. Євангелії.

Але звичайно, там де Христос будує свою церкву, там сатана капличку. Коли люди увірувавши в св. Євангеліє, та змінили своє життя, почалося невиносиме переслідування зі сторони кат. клеру, п'дбурених односельчян та державної адміністрації. Чи один раз поліція розігнала згромаджених з молитовних зборів? Чи один раз брати зі Станькові перед арештуванням поліції утікали з зібрання через гори домів? Таких подій було багато. Хотя вище згадані брати нераз платили кару тай сиділи за ширення Євангелії в арештах, то все йшли вперед, а Возлюбивший давав нам побіду та скорий успіх у тяжкій праці.

(Кінець буде.)

БІБЛІЙНІ ЗАДАЧИ.

Одгадайте і пришліть відповіть, — получите одно ч. „Є. В.” ДАРОМ.

№ 2.

Що то є?

Дві перші букви — страшне місце;

Прибавте ще одну — імя жінчини;

Прибавте ще одну, — буде ім'я мужчина, якого ви знаєте в Біблії.

№ 1.

Відповідь — Каїн, Авель.

Відгадали під час вечері у Вінніп. Громадці: С.с. Скібіцькі, М. Качман, Сікорська, О. Лесік, С. Деренчук, А. Бузовецька і ін.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА

„ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ВІСНИКА”

В Канаді \$1.00

В Злучених Державах .. \$1.25

До Європи \$1.25

Пишіть на адресу:

„Євангельський Вісник”

EVANGELICAL HERALD

387 Boyd Ave.

I. A. Kmeta — Editor.

—*—

Читайте — передплачуєте — розповсюджуйте

ВИЙШЛА З ДРУКУ КНИЖКА

під заголовком:

„Записки Розстріляного”

I. A. Кмета-Ефимович

Із газет про цю збірку: —

„У Вінніпегу вийшла в світ невелика книжечка оповідань „Записки Розстріляного” — Ів. К. Е.

В книжечці 20 оповідань. Написані вони майстерно і читаються з великим зацікавленням. Безумовно автор оповідань має гарний, шляхотний дар письменника”. — П. і В.

Замовляйте самі і радьте знайомим. Вартість можете слати поштовими марками.

Ціна 25 центів.

МОЖЕТЕ НАБУТИ

в редакції „Євангельського Вісника”:

1. Збірник духовних гімнів „АРФА”, виданий у Харкові, Україна. Уложив І. К.-Е.

Книжка має зручну форму і містить коло 200 пісень.

Ціна 30 ц.

3. „РІДНІ МЕЛОДІЇ” (Родные Н.). Гарний збірник в рос. і укр. мові, з нотами.

Ціна \$1.00

Купуйте ці книги і тим допоможіть братам Вашим в рідній стороні.